

BUVUSI REIKI MEISTRĖ

„MAN PASIDARĖ BAUGU“



Nelly Gillant, buvusi Reiki meistrė liudija, kaip piktosios dvasios įsiveržė į jos gyvenimą taip, kad ėmė gąsdinti. Tačiau vieną naktį ji išgirdo balsą: „Jėzus yra vienintelis ir nepakartojamas, mano mylimasis Sūnus, po Jo kito nebus. Išpažink savo lūpomis, kad Jis yra tavo Viešpats ir Gelbėtojas, ir atsiversk“. Siūlome perskaityti interviu su ja.

Kokios buvo pirminės priežastys, paskatinusios Jus pasinerti į dvasių pasaulį?

Kai buvau vaikas, mano sesuo, mano mama ir jos draugė žaidė kortomis. Namuose buvo horoskopų ir ezoterinių knygų. Mane jau supo žavintis pasaulis. Kai man buvo devyneri, mama nusižudė. Tai buvo sukrėtimas ir tragedija. Vaikystėje visada širdimi žinojau, kad pomirtinis pasaulis. Maniau, kad viskas, kas ateina iš anapus, būtinai yra gera ir dieviška. Kai mama mirė, norėjau ir toliau su ja kalbėtis. Nežinojau, kaip tai padaryti. Padedama pažįstamų žmonių, pasinėriau į dvasių pasaulį. O kai atveri duris į tą pasaulį, jos atsiveria plačiai! Nebuvo jokio ketinimo pakenkti, bet nesuvoki pasekmių.

Ar galite papasakoti, kas yra Reiki – praktika, kurią įvaldėte tiek, kad galėjote mokyti kitus?

Reiki yra japonų praktika, kurią pradėjo Tibeto vienuolis, turėjęs gydymo dovaną. Ją sudaro rankų uždėjimas, siekiant gydyti ir palengvinti. Tačiau ji taip pat apima čakras ir simbolius. Yra įvairių lygių, pradedant išventinimu. Pirmiausia apsisivalome patys, tada perduodame ir mokome. Mūsų energijos tariamai tampa galingesnės. Dažnai *Reiki* ne tik suteikia gydomąją energiją, bet ir įtraukia į mediumo būklę. Atsiveria kitos durys ir subtiliai įsiveržia dvasios. Gydomi asmenys iš karto pasijunta gerai. Todėl jie sugrįžta.



Kokios konkrečios šių dvasių apraiškos jums sukėlė abejonių?

Buvau pasiekusi *Reiki* pabaigą. Tačiau mano ieškojimai tuo nesibaigė. Išbandžiau kitas praktikas, kuriose buvo naudojamos labai galingos energijos. Užtekdavo tik uždėti rankas

ant ko nors ir pajusdavau, kaip jie dreba, apima konvulsijos, rėkia... Tai buvo įspūdinga. Aš nebegalėjau kontroliuoti mane užplūdusios jėgos. Mane apimdavo neįtikėtinos ekstazės akimirkos, po kurių sekdamo absoliučiai svaiginantys kritimai. Visa tai privertė mane suabejoti savimi. Tai, ką mačiau, ėmė stingdyti širdį. Jaučiau, kad manyje ir aplink mane vyksta keisti ir pavojingi dalykai. Mačiau daugybę įspėjamųjų ženklų. Man pasidarė baugu.

Kokie buvo jūsų atsivertimo etapai?

Daug meldžiausi klūpėdama prie savo vaikystės Mergelę Mariją. Prašiau Jos padėti man santykiuose su dukra. Ėjau į Biblijos susirinkimus. Tai buvo tarsi atsivėręs lobių lobynas, tarsi atrasta išmintis ir tiesa. Tačiau man užkliuvo viena eilutė: „Jėzus yra vienintelis



tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus“. Maldavau Dievą pasakyti man tiesą. Vieną naktį balsas man tarė: „Jėzus yra vienintelis ir nepakartojamas, mano mylimasis Sūnus, po Jo kito nebus. Išpažink savo lūpomis, kad Jis yra tavo Viešpats ir Gelbėtojas, ir atsiversk“. Tai buvo autoritetingas balsas - balsas ir atsakymas, kurio ieškojau, - tačiau jis nebuvo autoritarinis. Jis nevertė manęs atsiversti.

Iš pradžių sekiau Jėzumi per protestantizmą. Tačiau nusprendžiau vykti į rekolekcijas vienuolyne. Tai buvo katalikų vienuolynas. Protestantai katalikus laiko stabmeldžiais. Pasakiau sau, kad nesileisiu jų suvedžiojama! Ten būdama išgirdau anksčiau girdėtą balsą: „Kas tu tokia, kad teisi mano Bažnyčią? Šios moterys yra čia savo noru ir garbina mane. Tai dangaus žemėje nuojauta“. Supratau, kad čia yra Kristaus Bažnyčia. Nepriėmiau visko iš karto, teko pavargti, pakovoti, kad priimčiau. Buvo toks vienas, kuris nenorėjo, kad ten eičiau, ir tai buvo velnias.

Kuo skyrėsi Dievo balsas nuo anksčiau tavyje gyvenusių dvasių balso?

Velnio balsas visada šnabžda labai švelniai, kaip medus. Jis vis tik pagiežingas ir ieško to, kas tave iškeltų į priekį. Jis pažadina slapčiausias svajones ir traukia link to, ko trokštate. Skirtingai nuo dvasių, kurias anksčiau kviesdavau, Dievo balsas kalbėjo tiesiai ir tiesą, jaučiausi sunkiai, bet buvau laisva juo sekti ar ne. Nepaisant jo didelio autoriteto, jaučiau didelę laisvę.

Kaip pateisinote savo atsivertimą buvusiems klientams? Ir kaip jaučiatės dėl to, kaip jie Jus mato dabar, kai esate katalikė?

Nesiekiau pasiteisinti. Tiesiog išreiškiau laimę, kurią jaučiau. Daug meldžiausi, kad mano atsivertimas pasitarnautų nušviesti tiesą apie ankstesnes praktikas. Apie tai, ką patyriau, pradėjau kalbėti per savo liudijimus. Kai užsiiminėjau joga ir mediumizmu, buvau daug labiau garbinama nei šiandien. Tačiau daug stipresnė ir gražesnė yra Kristaus meilė. Ir man reikia tuo dalytis.

Ką pasakytumėte savo dukrai, kad ji nepakliūtų į tuos pačius spąstus kaip jūs ir sektų Kristumi?

Pirmiausia pasakyčiau ačiū. Nes būtent ji mane sugrąžino į tikrąjį gyvenimą. Tada pasakysiu jai, kad magija yra žavus, intriguojantis pasaulis, kaip ir šlovė bei garbė. Jis gali nepaprastai vilioti. Bet pasakysiu, kad saugotūsi, nes visa tai bus iliuzija. Kaip ir bet kuris narkotikas, ši iliuzija gali nuvesti į pragarą. Pasakysiu jai, kad visada prisimintų savo krikšto tikėjimą, kad Kristus nuves ją į laimės kelią. Tačiau kelias į laimę nėra tas, kuris parduodamas nuostabiame dvasingume. Kelias į laimę yra status.

Šaltinis: L'Invisible n° 149, 2024 m. sausis - kovas, Antoine Lemaire <https://www.calameo.com>

Iš pranc. k. vertė diak. Lukas Skroblas

Skaitykite išsamiai apie *Reiki*: [Reiki pavojai](#)